

Κρήτη, υπάρχουν ακόμα παράδεισοι

/ [Γενικά Θέματα](#)

Η παραλία Κεδρόδασος, στο νοτιοδυτικό άκρο της Κρήτης, είναι ένας μικρός παράδεισος με λευκή άμμο και διάφανα νερά.

Νωρίς το πρωί, όταν οι επιβάτες του πλοίου της γραμμής αποβιβάζονται στο λιμάνι της Σούδας, τα Χανιά διατηρούν ακόμα τη γοητεία τους. Λίγες ώρες αργότερα, τα πλήθη έχουν ήδη ξεχυθεί στην αγορά, οι δρόμοι είναι μποτιλιαρισμένοι, ενώ η υγρασία και ο καύσωνας κάνουν την ατμόσφαιρα αποπνικτική. Αναζητούμε καταφύγιο και το βρίσκουμε 75 χιλιόμετρα μακριά, στο νοτιοδυτικό άκρο της Κρήτης. Πολύ κοντά στο πολυσύχναστο Ελαφονήσι, η παραλία Κεδρόδασος έχει τα ίδια τirkουάζ νερά, ανοιχτόχρωμη άμμο και ένα προστατευόμενο δάσος κέδρων κατά μήκος της ακτής, μέχρι στιγμής όμως έχει γλιτώσει από την ανεξέλεγκτη ανάπτυξη. Τα πεζοπορικά σημάδια του ευρωπαϊκού μονοπατιού E4, που ξεκινάει από τα Πυρηναία και καταλήγει στη Νοτιοανατολική Κρήτη, κινούνται παράλληλα με την ακτογραμμή. Θα μας συνοδεύσουν σχεδόν σε ολόκληρη τη διαδρομή μας από τα Χανιά μέχρι τη Ζάκρο, υπενθυμίζοντάς μας πως

έχουμε επιλέξει την εύκολη λύση του ταξιδιού με αυτοκίνητο. Παρά τα εμφανή ίχνη ανθρώπινης παρουσίας -το φθινόπωρο οι κάτοικοι της περιοχής μαζεύονται για να καθαρίσουν το δάσος από τα σκουπίδια-, η παραλία παραμένει ένας μικρός παράδεισος και κάθε απόπειρα περιγραφής της καταλήγει να θυμίζει μπροσούρα τουριστικού γραφείου.

Κατασκηνώσεις

Μετά τις γαλήνιες νύχτες στο Κεδρόδασος, δυσκολευόμαστε κάπως να προσαρμοστούμε στην καθημερινότητα της Σούγιας, όπου δεκάδες κατασκηνωτές συνυπάρχουν αρμονικά με τους ενοίκους των ξενοδοχείων. Μας αποζημιώνει η πρωινή βουτιά στα διάφανα νερά, λίγο πριν φύγουμε με προορισμό τον Νομό Ρεθύμνου. Διαλέγουμε τη μακρύτερη διαδρομή, που περνάει από το οροπέδιο του Ομαλού, ανεβοκατεβαίνουμε τα Λευκά Ορη και διανυκτερεύουμε στην παραλία της Αγίας Μαρίνας, ανάμεσα σε οικογένειες Κρητικών κατασκηνωτών. Καθώς κινούμαστε προς τα ανατολικά, η βλάστηση μειώνεται και το ανάγλυφο γίνεται πιο έντονο. Μαζί με το τοπίο μοιάζουν να «αγριεύουν» και οι άνθρωποι: Στην επαρχιακή οδό, αγροτικά παίρνουν τις απότομες στροφές με ιλιγγιώδη ταχύτητα και οι πινακίδες είναι διάτρητες από σκάγια - όμως, πουθενά δεν μας αντιμετωπίζουν με αγένεια ή επιθετικότητα. Πριν βρεθούμε ξανά στον δρόμο, εξερευνούμε τις αμμώδεις παραλίες με τα κρυστάλλινα νερά - την Τριόπετρα με τους τρεις μεγάλους βράχους, τις πιο απόμερες Λίγκρες και τον κολπίσκο του Αγίου Παύλου.

Περνώντας τα όρια του Νομού Ηρακλείου αποφασίζουμε να επισκεφθούμε τα Μάταλα, προΐδεασμένοι αλλά εντέλει απροετοίμαστοι για το θέαμα που αντικρύζουμε. Κάποτε στέκι των χίπις, η θρυλική παραλία είναι σήμερα κατειλημμένη από ξαπλώστρες, τις οποίες διαχειρίζεται η «Μάταλα Μονομετοχική Α.Ε.», ενώ ούτε η επίσκεψη στις μικρές σπηλιές είναι πια δωρεάν. Επόμενος σταθμός, το κοντινό Αγιοφάραγγο, κάτω από τη Μονή Οδηγήτριας. Κάθετοι βράχοι πλαισιώνουν τη μικρή παραλία, που βρίσκεται στο τέλος του φαραγγιού, λίγο μετά το μεσαιωνικό εκκλησάκι του Αγίου Αντωνίου και το παλιό πηγάδι με το πόσιμο νερό. Μια πινακίδα ενημερώνει τους επισκέπτες πως ο γυμνισμός απαγορεύεται, αφού στο φαράγγι εξακολουθούν να ζουν ασκητές. Τη νύχτα πάντως, ξυπνάμε από τον ήχο κρητικής λύρας και τις φωνές μιας παρέας νεαρών που χορεύουν γύρω από τη φωτιά.

Σαν στέπα

Επειτα από μια σύντομη περιήγηση στην Ιεράπετρα, κατευθυνόμαστε προς τον τελικό προορισμό μας - τον Ξερόκαμπο, στην ανατολική πλευρά του νησιού. Εδώ,

το τοπίο θυμίζει στέπα, λιγοστά αμάξια διασχίζουν τους φιδογουριστούς δρόμους, γεράκια πετούν πάνω από τις απόκρημνες πλαγιές και όταν ξυπνάμε εντοπίζουμε ίχνη από το πέρασμα φιδιών στην άμμο. Πάνω από 1.000 χιλιόμετρα μακριά από το «εξωτικό» Κεδρόδασος, ανακαλύπτουμε ένα διαφορετικό είδος ηρεμίας: την «άγρια» γαλήνη της ερήμου, φαινομενικά σιωπηλής αλλά στην πραγματικότητα γεμάτης ζωή.

Το Κάστρο της Ιεράπετρας, στο παλαιό λιμάνι της πόλης.

Το Αγιοφάραγγο, στον Νομό Ηρακλείου.

Η παραλία Λίγκρες, στο Νότιο Ρέθυμνο.

Τα Μάταλα είναι σήμερα ένας δημοφιλής τουριστικός προορισμός.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΣΑΝΟΥΔΟΥ

Πηγή: Έντυπη- kathimerini.gr